

MILAN PEČNIK: PESMI

Prva oblika: človek

avatar
preseliš se duša
ogenj
voda
zemlja
tema
boječi plaz v drobju
grgra
iztegnjene roke
prosi
o rusalka
devica umazanih sanj
izsesaj telo v svoje telo
razkosano sonce
na vejah očesnih duplin
droban dež pada pesek
skozi telo brez odmeva
drgeta krvavi izliv brez erekcije
v zdrobljeni mozeg
biti
ker ni bitnost
ko goltajo gobci groze
ničesar
avatar
preseliš se duša
iz sluzi rešeta
telesu

ogenj

voda

zemlja

t t t t
e e e e
m m m m
a a a a

Roke ki so osamljene štrlele kvišku

roke ki so osamljene štrlele kvišku
in prsti ki umirajo stoje
in vendar je nad vsem tem mesec
in sateliti
in z gospodom bogom lajka
skratka vse teče
celo vodovodna pipa pušča

v tvojih očeh bi ti lahko bil oče
bi ti lahko bil mati
bi ti lahko bil brat
oh ne saj to bi bilo krvoskrunstvo
in vendar ne spiš
in niti jaz
in niti postelja
ker je tema prazna brez tebe
in brez mene
in ker je kar več ni
in ni več niti to kar je bilo
je le polno v praznem
je le prazno v polnem
in roke
roka v roko
v roko roka
osamljene štrle kvišku
in v tvoje telo
pokrito mojih oči
in v moje telo
pokrito tvojih oči
votlih praznih duplin
ki trgajo med tvoja in moja
stegna
ki lovijo tvoje in moje poglede
v kotih soban
v mrežah črnih pajkov
z zgrbljenimi križi
na zgrbljenih hrbtih
ki lovijo tvoje in moje besede